

گفت و گو با امیر کاوه آهنین جان، بازیگر

نباید از نقشم جا بمانم

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

اتفاق افتاده باشد.

آهنین جان، با بیان اینکه هر شب با نقش گشتاسب دارای چالش هستم و با گذشت اجراهای متعدد هنوز چالشم با این نقش تمام نشده است، ادامه می دهد: هر شب همان استرس را دارم. چون بعد از گذشت هر شب اجرا، اجرای آن شب را با خودم به شب بعد می برم. برای همین تا این لحظه که با شما صحبت می کنم، نقش گشتاسب را مانند شب قبل اش بازی نکرده ام. خود نقش دائم دارد ورق می خورد و ویژگی های تازه ای به آن اضافه می شود. لذا این من هستم که نباید از نقش جا بمانم. در شروع تمرین ها فکر می کردم مهم ترین چالش من با نقش، خوانش در شکل کلاسیک ایرانی باشد. چون ما ابیاتی می خوانیم که کلمات آن ها محاوره ای نیست. در دو تئاتر قبلی، زبان ترجمه و آوازها محاوره روزمره بود و شاید خیلی راحت تر اجرا می شد. در نتیجه این نمایش تفاوت مهمی با متن های قبلی در بخش آواز دارد. در «هفت خان اسفندیار» خوانش متن و ملودی ها دشوار هستند. او با ابراز خرسندی از اینکه بازیگر خود را مثبتی از سوی تماشاگران دریافت کرده است، اضافه می کند: خدا را شکر و انکش ها مثبت بوده است و همین باعث رضایتمندی و انرژی مضاعف برایم شده. واقعیت این است که بازیگری در نمایش موزیکال کار سختی است چون شیوه اجرای آن مختصاتی دارد که مخاطب کار، من را به عنوان بازیگر - خواننده پسندیده است. بازیگری که قرار است بخواند باید طوری بازی کند که بازی را از دست ندهد و هم آوازش بی نقص باشد. این دو یک کار همزمان را باید به درستی رعایت کرد. او یادآوری می کند: معمولا بازیگرها در تئاترهای موزیکال یا خواننده هایی حرفه ای بودند یا بازیگری که تلاش می کردند آواز را هم در حد کفایت انجام دهند و معمولا هم موفق نمی شدند. خود من هم در تجربه سوم احساس می کنم به نقطه ای رسیده ام که به هر دو راحت هستم. یعنی دائم زنگ خطر من روشن است و اجازه نمی دهد یا آوازم را از دست بدهم یا بازی ام را. این خط باریکی است که بازیگر نمایش موزیکال باید مانند یک بندباز حرفه ای بر روی آن در حرکت باشد. آهنین جان در پاسخ به این پرسش که بازی در نمایش موزیکال چه تفاوت های دیگری در مقایسه با کارهای دیگر دارد، توضیح می دهد: هماهنگی بازیگر با موسیقی و صحنه به همراه خواندن کار بسیار دشواری است. به ویژه بازیگر، چون معمولا خواننده نیست و همین خود یک چالش بزرگ برای بازی است. در نهایت تمرین و کسب تجربه می تواند در این زمینه کمک رسان باشد. بعد از

کسب تجربیات کافی در دو کار قبلی آقای پارسی متوجه شدیم که می شود یک کار ایرانی که ادبیات خاص خودش را دارد و دیگر اثر ترجمه و محاوره ای نیست را هم به روی صحنه بیاوریم. خوشبختانه نتیجه کار و باز خورد مخاطبان هم نشان می دهد که این پیش بینی درست بوده و با وجود سختی هایی که کار موزیکال در مقایسه با دیگر کارهای صحنه دارد، امتحان خود را پس داده و نشان داده که می توان همچنان از این سبک و ظرفیت بالای آن بهره برد. این بازیگر در پاسخ به پرسشی دیگر مبنی بر اینکه چقدر می توان به ادبیات کلاسیک فارسی ورود کرد و آثاری همچون «هفت خان اسفندیار» را به روی صحنه آورد، می گوید: وقتی شاهد چنین اثری با این پروداکشن هستیم؛ نشان می دهد ما محتوای اصلی برای ساخت تئاترهای موزیکال را داریم. فقط مهم نحوه ارائه آن است. چون شکل ارائه است که می تواند مخاطب را جذب کند. این نتیجه ای است که حداقل برای من به دست آمده که اگر در شکل ارائه مقداری ملاحظاتی را رعایت کنیم، مورد توجه قرار می گیرد. شاید بخش عمده ای از تماشاگران ما قبل از دیدن این نمایش هیچ وقت شاهنامه را ورق نزنند باشند یا اگر زده باشند داستان هفت خان اسفندیار را نخوانده اند. اما بعد از دیدن نمایش اگر به شاهنامه مراجعه هم نکنند، نمایش بر آنان آنقدر تاثیر گذاشته که متوجه شده اند غنای ادبی ایران زمین تا چه میزان بالاست. همین قلقی که در درون شان رخ بدهد، کفایت خواهد کرد و نشان می دهد ما کارمان را درست انجام داده ایم. او می افزاید: بنابراین بر این باورم این گروه در شیوه ارائه، موفق عمل کرده چون می بینم جنس مخاطبان ما مخاطبان عام هستند که نه رشته شان ادبیات است و نه در زندگی شخصی شان شاهنامه خوانی وجود داشته، اما آمدند، وقت گذاشتند، هزینه کردند و نمایش را دیدند. در نتیجه این مسیر، مسیر درستی است که اگر باقی سرمایه گذاران، نمایشنامه نویسان، بازیگران، کارگردان ها و... نیز مانند حسین پارسی و تیمش به این عقیده برسند قطعاً آثار بهتری را نیز خواهیم ساخت. امیر کاوه آهنین جان، در پایان درباره احتمال حضور دوباره اش در نمایش های موزیکال می گوید: فکر می کنم از معدود بازیگر - خواننده هایی هستم که اگر کار موزیکال ساخته شود، با خیال راحت بتوانند نقش را به من بسپارند. شاید بازیگر - خواننده به اندازه انگلستان دست هم در بخش کلاسیک نداشته باشیم چون بیش از ۲۰ سال است که بر روی صحنه، موسیقی کار می کنم، نمایش موزیکال برایم آسان است. ایسا

امیر کاوه آهنین جان، که در نمایش موزیکال «هفت خان اسفندیار»، نقش گشتاسب پدر اسفندیار را بازی می کند، معتقد است بازیگری و آواز به شکل همزمان در تئاتر موزیکال کاری سخت است اما تلاش کرده از پس این چالش بر آید. این بازیگر و صدایش هم چنین می گوید که در هر اجرا تفاوت هایی به نقش می دهد تا دچار یکنواختی نشود. «هفت خان اسفندیار» به کارگردانی حسین پارسی، اقتباسی آزاد از داستان حکیم ابوالقاسم فردوسی است که حکایت سفر پرماجرایی اسفندیار رویین تن به قصد رهاندن خواهرانش همای و به فرید از جنگ تورانیان را روایت می کند. آهنین جان که بعد از دو نمایش «ولبور تویست» و «بینوایان» با این نمایش سومین تجربه خود را در نمایش های موزیکال انجام می دهد، مهم ترین ویژگی این نمایش را در قیاس با دو نمایش قبلی این گونه توضیح می دهد: نخستین کار ما «ولبور تویست» بود و بعد از آن «بینوایان» که من در آن ها علاوه بر حضور در صحنه در سمت مشاور و بازیگردانی در کنار حسین پارسی بودم. تفاوت اصلی «هفت خان اسفندیار» با دو کار دیگر این است که با متن ایرانی سر و کار داریم و این نمایش به عنوان نخستین نمایش موزیکال کلاسیک ایرانی با این فرم اجرا به حساب می آید. همین ویژگی آن را از کارهای قبل کاملا متمایز کرده است و موقعیت خوبی بود برای آنکه خود را در این زمینه نیز محک بزنم. برای همین هم پذیرفتم تا در این نمایش موزیکال نیز حضور داشته باشم که به نظر من تجربه بسیار خوبی بوده است. این بازیگر درباره تمرین و تحقیق خود برای ایفای نقش اسفندیار می گوید: تا حدودی پروسه رسیدن به این نقطه طولانی شد. چون قرار بود آبان ۱۴۰۱ اجرا برویم اما به دلیل اتفاقات سال گذشته وقفه ای چند ماهه به وجود آمد. همین توقف نیز موجب شد تا تغییراتی نیز در گروه صورت گیرد و مجدد تمرین را شروع کنیم. برای همین بیشتر از ۶ ماه می شود که من با این کار درگیر هستم. نکته مثبت آن برایم این بود که فرصت کافی داشتم تا نقش را به خوبی پیدا کنم. فرصت خوبی بود برای آنکه شاهنامه را با دقت بیشتری مرور کنم و اطلاعات خوبی درباره شخصیت گشتاسب به دست آورم. ضمن اینکه زمان کافی داشتم برای آنکه بتوانم اصل قصه هفت خان اسفندیار را از شاهنامه بخوانم. البته این داستان، قصه گشتاسب نیست و قصه اسفندیار است اما تا جایی که درام اجازه داد، تلاشم را کردم حداقل از آن نقش چند وجهی بتوانم وجه دیگر نقش را که نیاز درام بود، با کمک حسین پارسی در کار به درستی بکنجانم. امیدوارم این

به زودی در سینماهای سراسر کشور

EXPEDIENCY

حسین دارابی
محمدرضا شفا

فرهاد قاسمیان
وحید روحانی
مهدی حسینیان
محمدرضا شفا
امیر کاوه آهنین جان
تائید فرهادی

